

Pis Amic:

benvinguda convivència

■ L'Oriol ha preparat un cafè.

Pis Amic es un programa de convivència entre estudiants i joves amb la síndrome de Down, fruit de la col·laboració entre la Universitat de Girona, la Fundació Àstrid i Residencias Universitarias RESA.

/Carles Gorini/

La Dúnia, l'Anna G., l'Anna i l'Oriol conviuen al Pis Amic. Viuen plegats, comparteixen un espai amb tot el que du afegida una acció semblant: comprar el menjar i cuinar-lo, veure la televisió, rentar la roba o netejar el pis. Es reparteixen les funcions, pacten horaris, discuteixen les preferències dels uns i dels altres, i cedeixen quan és necessari. N'hi ha dos que estudien a la Universitat de Girona. Els altres dos, en canvi, no estudien. Treballen. Tots quatre participen en un programa singular d'emancipació, perquè l'Anna i l'Oriol tenen la síndrome de Down.

Quatre joves conviuen junts

La Fundació Síndrome de Down de Girona i Comarques, Àstrid 21, la Universitat de Girona i Residencias Universitarias RESA s'han posat d'acord per impulsar un programa de convivència entre estudiants i persones amb discapacitat psí-

quica, en aquesta primera experiència, amb la síndrome de Down. L'objectiu és formar els joves en la independència a partir de proporcionar-los un espai de convivència fora de l'àmbit familiar, que els ensenyi a viure sols i, a la vegada, a compartir, com un primer pas per a una independència voluntària i plena. És el que explica l'Oriol, que vol aprendre a viure sol per, més endavant, casar-se amb la seva xicota, que la té des de fa cinc anys, i viure junts. L'Anna, més aviat, el que vol és fer les coses per ella mateixa. «A mi m'agrada cuinar sola», diu. Ara que ja sap què és empescar-se-les tota sola, explica que és com s'ho imaginava i que li continua agradant. La Dúnia i l'Anna G., estudiants del grau de Mestre d'Educació Primària i de Treball Social, respectivament, podrien dir que ho han provat per perfeccionar-se en els estudis, però el que no poden negar és que per a elles també és una experiència nova.

En una casa com aquesta es pot tenir la temptació de preguntar qui mana, però si es planteja la qüestió, la resposta

és immediata: «Tots igual!» Ho exclama l'Anna, tot i que, potser, l'Oriol hauria volgut dir que mana ell, però amb cara de broma, perquè sap que no té raó. Ells dos constitueixen la segona parella que viu a la casa. Abans ho havien fet l'Anna i en Sandy. Hi viuen des del gener i s'hi estaran tres mesos. En poc temps han après que per tenir la nevera plena cal anar a comprar. Cada diumenge posen vint euros en un pot, tots quatre a la vegada. Després, quan els fa falta, van al supermercat i compren el que han apuntat, un cop han fet un repàs al rebost i a la nevera. Els menús els trien entre tots. Potser, avui que és dilluns, a les noies els agradaria menjar pizza i a l'Oriol cigrons, però hi ha dies de sobres per triar i remenar i només és qüestió de posar-se d'acord. «Repartim els diners, la llista i, ells, s'espavilen prou bé dins el supermercat», observa la Dúnia. De queixes, també n'hi ha alguna, perquè a l'Anna li sembla que les nits de dijous de vegades són massa sorolloses i no la deixen dormir, tot i que no critica els companys, sinó alguns veïns. «És que em llevo a les set del matí per anar a treballar al Col·legi de Metges!» Se la nota orgullosa de la seva feina, perquè hi fa encàrrecs, fotocòpies, va a correus... perquè hi té amics: la Teresa, en Xavier, la Meritxell... També l'Oriol té amics a la feina i, a més, diu que en Fernando, el seu cap a la Cambra de Comerç, està molt content amb ell.

Valoració molt positiva

Montse Castro és la responsable del Programa de suport a les persones amb discapacitat de la UdG. Valora l'experiència molt positivament. Es felicita de la feina que fan la Dúnia i l'Anna G. i ara busca més estudiants per repetir el programa el curs vinent. Explica que participar-hi no és només una qüestió d'altruisme, perquè els estudiants hi tenen pagat

■ L'Anna i la Dúnia organitzen els menús de la setmana.

Brígida Raset: «moltes vegades les persones discapacitades no tenen l'opció d'independitzar-se, senzillament perquè no els ho deixem expressar»

l'allotjament. Considera que la primera experiència era «de rodatge», tot i que ha estat magnífica, perquè els ha permès aprendre molt. Una opinió semblant és la que expressa Brígida Raset, psicòloga de la Fundació Àstrid, que afegeix que es tracta de «la convivència entre persones diferents que tenen habilitats també diferents». L'objectiu consisteix a proporcionar experiències als joves de la Fundació Àstrid, perquè «moltes vegades les persones discapacitades no tenen l'opció d'independitzar-se, senzillament perquè no els ho deixem expressar». Pis Amic vol proporcionar-los l'oportunitat, perquè un cop finalitzada l'experiència, puguin triar el que volen: ser independents, si és que els ha agradat, o tornar a viure amb la família, si amb ells ja s'hi estan prou bé. L'Anna G., que estudia Treball Social a la UdG, admet que, per a ella, també és el primer cop que viu fora de casa i que l'experiència «està resultant molt positiva». En canvi, la Dúnia —que estudia el grau de Mestre d'Educació Primària— ja havia compartit pis amb altres estudiants i, per a ella, el fet de viure amb l'Anna i l'Oriol no ha representat cap diferència, només que «un cop per setmana ens visita la Brígida». En sentir-la, la psicòloga aprofita per insistir en el fet que al Pis Amic tot és molt equitatiu, tots tenen les seves responsabilitats i si algú no les compleix se les ha de veure amb els altres. Mentrestant, l'Oriol ha preparat un cafè i, ara, ens el serveix.

Com podeu participar-hi

Si voleu participar al Pis Amic el curs 2011-2012 us heu de posar en contacte amb Montse Castro, que us informará dels requisits i del procés de selecció.

Els requisits bàsics, però, són els següents:

- Fer la matrícula per al curs 2011-2012 a la UdG
- Estar empadronat fora de la ciutat de Girona

Us podeu posar en contacte amb el Programa de suport a persones amb discapacitat:
pla.discapacitats@udg.edu